

Пет разлога зашто ћете волети Исидору Мун...

Упознајте магичну,
зубичанствену Исидору Мун!

Ружичасти Зец, Исидорина слатка играчка,
оживео је захваљујући магији!

Спремите се за мало
магичних несташлука!

Исидорина породица је шашава!

Чаробне
ружичасто-црне
илустрације!

Драги читаоци,

Сви се понекад осећамо као да се не уклапамо међу људе који нас окружују, или не можемо да радимо неке ствари које други могу. Исидора Мун не може да лети брзо као друга вампирска деца и не може да изводи вилинску магију као друга вилинска деца. Изгледа да не постоји нико као што је она.

Али управо то је чини посебном. Она је јединствена и магична на свој начин – баш као што сте и ви! Увек ће постојати ствари које не можете да радите добро као други, али и оне које радите боље од

осталих. А постоји једна ствар коју радите
неупоредиво боље од било кога другог на
свету, а то је да будете оно што јесте!

Надам се да ћете уживати док читате
зашто Исидору то што је другачија чини
тако посебном.

С љубављу, магијом и шљокицама,
Харијет Манкастер

Када бисте видели звезду падалицу, шта бисте пожелели?

Волео бих да јашем змаја.
- Примроуз, 5 година

Зажелела бих да имам
мацу-једнорога.
- Данијела, 9 година

Ја бих пожелела да постанем
популарна поп звезда!
- Лидија, 5 година

Ја бих пожелела магичног диносаура
за кућног лубимца, и то розе боје.
- Харијет, 6 година

Волела бих огрлицу која може да претвори лудско
биће у вилу или сирену.
- Фиби, 8 година

Ја бих пожелела да је моја кућа
направљена од слаткиша.
- Блер, 6 година

Ја бих зажелела голуба са
рогом једнорога да на нему
летим у школу.
- Фреја, 5 година

Моја жела била би да ускочим у
Исидорину књигу и будем нена
најбола другарица на један дан.
- Пенелопи, 7 година

Пожелела бих да могу да
летим око Месеца.
- Еленор, 6 година

Пожелела бих базен с тобоганом
који почиње од прозора моје собе.
- Алис, 5 година

Ја бих пожеleo да је стално Божић
и да добијам поклоне сваки дан.
- Зак, 5 година

Породично стабло

Моја мама,
грофица Корделија
Мун

Бебица Медени Цветић

Мој тата,
гроф Бартоломју
Мун

Ружичасти Зец

Ја!
Исидора Мун

За вампире, луде и виле широм света!
И за моју увек елегантну агенткињу
Џоди Хоџиз и тим у *United Agents*.

Илустровали
Харијет Манкастер и Роб Паркинсон

Наслов оригинала
Harriet Muncaster
ISADORA MOON AND THE SHOOTING STAR
Copyright © Harriet Muncaster 2021

Isadora Moon and the Shooting Star was originally
published in English in 2021.
This translation is published under arrangement
with Oxford University Press
Translation copyright © 2022 Вулкан издаваштво
ISBN 978-86-10-04401-0

И ЗВЕЗДА ПАДАЛИЦА

Харијет Манкастер

Превела Бранка Јосиповић Кривокућа

 Вулканчић

Прво поглавље

Био је понедељак и ближио се крај последњег часа када је госпођица Чери објавила: „Сутра започињемо с лекцијама о свемиру. Научићемо све о звездама и планетама.“

„Ооох!“, повикао је цео разред углас и видела сам како је мој друг Бруно одушевљено замахнуо руком кроз ваздух.

Он воли све што има везе са
свемиром. Чак и његова кутија за ужину
има сличице звезда и планета.

„А оно што је најузбудљивије“, наставила је госпођица Чери, „јесте то што ће нам у посету доћи чувена астронауткиња Астрид Луна. Она ће нам причати о звездама и планетама.“

„О, вау!“, повикао је Бруно, поскочивши са столице.

„Бруно, молим те, седи“, рекла је госпођица Чери. „У сусрет теми коју ћемо обрађивати наредних дана“, наставила је, „задаћу вам домаћи о ком можете поразмислити већ вечерас. Желим да свако од вас направи нешто што има везе са свемиром. То може бити шта год пожелите. Будите креативни! Имате времена до краја недеље да радите на томе.“

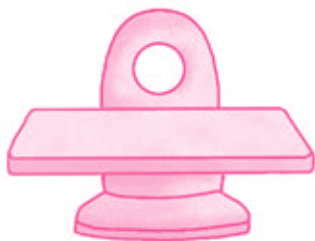
„Јупи!“, повикала је моја најбоља другарица Зои. „Већ сам смислила шта ћу урадити! Насликаћу огромну слику Млечног пута са много шљокица. Шта ћеш ти направити, Исидора?“

„Нисам сигурна“, рекла сам док сам паковала перницу. „Размислићу о томе вечерас. Не морамо одмах да почнемо.“

„Ја ћу почети одмах вечерас“, убацио се Бруно. „Требаће ми сто година за пројекат који сам смислио!“ Желим да направим цео Сунчев систем од папир-машеа, са ванземаљцима и свим.“

„И ја ћу почети да радим на свом пројекту вечерас“, додала је Саши. „Желим да направим ракету од картона и сребрне фолије.“

Гледала сам своје другаре из одељења док смо паковали школске торбе и кретали кући, и осетила мали налет панике. Нисам имала никакву идеју за свој специјални пројекат, а сада нисам могла да правим ракету од картона, ни Сунчев систем од папир-машеа, ни да сликам Млечни пут, јер би то значило да копирам другаре. Морам да смислим нешто друго.

Док сам ишла преко игралишта, пало ми је на памет да бих могла питати тату да ми помогне. Он обожава астрономију.

Тата је био ВЕОМА узбуђен због мог школског пројекта. Његов омиљени хоби је посматрање звезда и има специјални телескоп постављен крај прозора друге највише куле у нашој кући. Понекад проведе читаву ноћ посматрајући звезде! Срећом, он је вампир па нема проблема да остане будан ноћу, док мама, моја сестрица Медени Цветић и ја спавамо.

„Могу да ти помогнем са пројектом, Исидора“, рекао је.

„Треба да останеш будна и посматраш
звезде са мном вечерас. Биће ведро.“

„Па, претпостављам да би могла мало
касније на спавање“, рекла је мама. „Ипак
је у питању школски пројекат.“

Ружичасти Зец је узбуђено скакао
горе-доле иза мене.

Он је био моја омиљена плишана играчка, али га је мама оживела помоћу магије. Она може да ради такве ствари зато што је вила.

„Морам и да направим нешто у вези са свемиром“, рекла сам. „Али немам никакву идеју. А сви моји другари су већ одлучили шта ће радити.“

„Шта кажеш на ракету од картона и танке фолије?“, предложио је тата.

„Саши то прави“, одвратила сам. „Не желим да је копирам.“

„А шта мислиш о једном од оних Сунчевих система, где све планете висе на концима?“, предложила је мама.

„Бруно прави Сунчев систем“, рекла сам. „Желим да смислим нешто друго.“

„Хммм“, замислила се мама.

„Смислићеш већ нешто“, додао је тата.

Те вечери тата и ја смо се умотали у ћебад и сели испред телескопа у астрономској кули. Небо је било мрачно али пуно звезда.

„Зар није предивно!“, био је одушевљен тата. „Она велика сјајна тачка је Венера. И погледај! Звезда падалица!“

Имала сам тек секунду да је погледам пре него што је тата поново рекао: „Види! Још једна! Ова је чак и сјајнија од претходне.“

